

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Lempelse af grundskyld af skovejendomme).

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 779, fremsættelsen i tidenden sp. 568).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Der står her, at det er forslag til ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Det kan man i og for sig også sige det er. Det går jo ud på, at ejere af skovejendomme for fremtiden får de samme lempelser i den amtskommunale grundskyld, som landbruget får. Men jeg synes alligevel mere, det er en støttelovgivning, der her er tale om, en form for støtte, hvorefter skovejerner nu ligestilles med landbruget. Jeg vil meget gerne have, at vi ser lidt nærmere på dette lovforslag i et folketingsudvalg. Jeg tror, det vil være rigtigst, for jeg synes ikke, det så meget er en skattelov, der er tale om, som en støttelovgivning. Mit parti er meget villigt til at se nærmere på lovforslaget, inden vi tager endelig stilling til det.

Mads Eg Damgaard: Vi har ofte fra mit partis side påpeget det urimelige i, at to skove med samme driftsproblemer skattemæssigt skulle stilles forskelligt, hvis den ene var vurderet som skov og den anden som landbrug. Lovforslaget giver nu den skov, der ikke er vurderet som landbrug, adgang til samme lempelse af den amtskommunale grundbeskatning som den skov, der tilfældigvis er vurderet som landbrugsjord.

Der er rig tradition for og megen rimelighed i den tankegang, der ligger bag dette lovforslag. Skove er noget, der har betydning for flere på hinanden følgende generationer, og staten har derfor fra gammel tid lovgivet på forskellig måde om skovvirksomhed. I disse år er det ikke nogen god forretning at drive skov. Når udgiften til fældning, udkørsel og ikke mindst genbeplantning tages i betragtning, skal det i dag være en meget god skov, for at det overhovedet kan give overskud. Kasse-

træsaget er snart en saga blot, og brænde er usælgeligt. Hertil kommer, at de seneste års store stormfald har været et hårdt slag for mange skovejere. Det er nu kommet så vidt, at man i år venter en negativ forrentningsprocent for skovbruget. Man kan da også se af Hedeselskabets virksomhed og statsskovenes regnskaber, at her ville der nok blive tale om et dundrende underskud, dersom alle omkostninger til lønninger, pensioner etc. blev afholdt over driften.

Det kan være en yderligere anledning til at anbefale dette lovforslag, at skovenes veje nu er åbne for offentligheden. Det kan her og der give øget besvær og udgifter, og i hvert fald giver det offentligheden en velkommen chance for at nyde skovens herligheder, som ejerne af de ovennævnte grunde ikke helt har haft i de sidste år.

Jeg kan anbefale lovforslaget til en let og forhåbentlig ikke langvarig gang gennem tinget, så lempelsen som forudsat kan få virkning fra 1. april.

Helge von Rosen: Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til forslaget.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Hr. Jens Chr. Christensen har ordet. Undskyld denne deklassering.

Jens Chr. Christensen: Ja, rækkefølgen kan jo være underordnet. Det, lovforslaget sigter på, er jo at ligestille skovejendomme med den øvrige produktionsjord i skattemæssig henseende, og hver gang vi kommer et skridt i retning af at lette skatten på produktionsjorden, hilser jeg det med tilfredshed; derfor kan jeg på venstres vegne anbefale forslaget.

Ømann: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Morten Lange, er forhindret i at tage ordet, skal jeg meddele, at SF vil se med sympati på dette forslag. Der er jo udsligt til negative forrentningsprocenter for skovbruget, og der er derfor ikke særlig grund til at filosofere over den lempelseskala, der er beskrevet i loven, og som er baseret på handelsværdien, hvilken værdi ellers nok kan være vanskelig at finde frem til. Forslaget er anslået at koste en 5 mill. kr. Det er dog vistnok brutto; disse skatter

[Ømann.]

kan jo trækkes fra, så det vil altså sige, at det netto kommer til at koste mellem 2 og 3 mill. kr., og det er da til at overse.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg takker også for den velvillige modtagelse af dette lovforslag. Jeg forstår, at der skal nedsættes et udvalg, og vi er parat til fra indenrigsministeriets side at give yderligere oplysninger, hvis man ønsker det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen [af Jørgen Peder Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. I) findes i tillæg A. sp. 645, fremsættelsen i tidenden sp. 136).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Det problemkompleks, som behandles i det nu genfremsatte forslag til folketingsbeslutning om fremme af forskning og produktudvikling i erhvervslivet og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen, har regeringen beskæftiget sig indgående med. Der har bl. a. været afholdt en møderække om industri og forskning mellem regeringen og repræsentanter for industrien, fagbevægelsen og forskningen. Bl. a. som et resultat heraf er statens lånefond for erhvervsforskning ved kgl. resolution af 4. september 1969 overført fra undervisningsministeriet til handelsministeriet. Baggrunden herfor har været ønsket om at muliggøre en samord-

ning med de erhvervsfremmende foranstaltninger, som i øvrigt hører under handelsministeriets forretningsområde, og af hele erhvervspolitikken.

I den nærmeste fremtid vil regeringen — som det også blev nævnt i statsministerens redegørelse ved folketingets åbning — fremsætte forslag til en lov, der åbner mulighed for, at statens lånefond for erhvervsforskning udvider sit virkefelt. Hvis fonden virkelig skal få betydning for den industrielle udvikling her i landet, vil en forøgelse af de midler, som stilles til fondens rådighed, være nødvendig. Jeg tror, at lovforslaget vil imødekomme de tanker, som nærværende forslags punkt 1 og 3 er udtryk for.

Derimod finder jeg ikke, at der er grundlag for at fremme punkt 2 om oprettelse af regionale informationscentre i forbindelse med Dansk Teknisk Oplysningstjeneste. Det er helt rigtigt, at formidlingen af forskningsresultater til erhvervsvirksomhederne, hele informations- og kontaktvirksomheden, er noget meget vigtigt. Men der findes her et udbygget net af informationskanaler til erhvervslivets rådighed. Vi har Dansk Teknisk Oplysningstjeneste, DTO, der udfolder stor aktivitet på disse områder, og vi har de teknologiske institutter, som er udbygget væsentligt i de seneste år, og som står over for yderligere udbygning. Endelig har vi forskningstjenesten under Akademiet for de tekniske Videnskaber og de tekniske og videnskabelige biblioteker, som alle deltager i formidling af forskningsresultater til erhvervslivet.

Der er vel principielt to aspekter i vurderingen af kommunikationsnettet mellem forskningen og erhvervslivet, dels om dette kommunikationsnet er tilstrækkeligt, dels om det udnyttes effektivt. For håndværket og den mindre industri opretholder de teknologiske institutter og erhvervsorganisationerne konsulenttjenester, der tilbyder rådgivning om såvel tekniske som ledelsesmæssige og driftsøkonomiske spørgsmål. De teknologiske institutter vil, hvis der kan skabes økonomisk basis herfor, i den kommende tid forsøgsvis udvide den lokale informations- og kontakttjeneste i overensstemmelse med de synspunkter, der er fremsat i håndværkerkommissionens nylig udkomne betænkning; jeg kan henvise til side 127 i denne betænkning.